

รูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชน ระดับมัธยมศึกษา*

PROACTIVE GUIDANCE SERVICE MANAGEMENT MODEL FOR PRIVATE SECONDARY SCHOOL

ปราณิสดา แดงมุตตา

Pranisa Daengmutta

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

North Bangkok University, Thailand

E-mail: pranisa.dae@northbkk.ac.th

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน 2) พัฒนารูปแบบ 3) ประเมินรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุก ใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนาดำเนินการวิจัย ดังนี้ ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและแบบสอบถามสภาพปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนเอกชนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จังหวัดชลบุรี 47 โรงเรียน แบ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 3 โรงเรียน ขนาดกลางจำนวน 2 โรงเรียน ขนาดใหญ่จำนวน 2 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 7 โรงเรียน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงโดยขนาดของโรงเรียนจำนวน 5 โรงเรียนและได้ดำเนินการสังเคราะห์ข้อมูลแล้วนำมาสรุปพร้อมทั้งตรวจสอบยืนยัน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน และสนทนากลุ่มโดยการวิเคราะห์เนื้อหาและตรวจสอบความเที่ยงตรงและค่าความเชื่อมั่น ที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษา 5 ด้าน คือ งานด้านบริการเก็บรวบรวมข้อมูลรายบุคคล งานด้านบริการสนเทศ งานด้านบริการให้คำปรึกษา งานด้านบริการจัดวางตัวบุคคล งานด้านบริการติดตามผล พบว่าด้านบริการให้คำปรึกษาและด้านบริการติดตามผลมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย 2) ผลการพัฒนารูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกใช้ 3 กิจกรรม คือ สร้างคู่มือการแนะแนวเชิงรุก การให้คำปรึกษาของครูแนะแนว การติดตามผล และสะท้อนผลสู่ครูนักเรียน เนื้อหาของคู่มือคำแนะนำการใช้คู่มือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานบริการแนะแนวเชิงรุก ความหมาย หลักการสำคัญ และวัตถุประสงค์การบริการแนะแนวเชิงรุกความรู้เบื้องต้นรูปแบบการสนทนากลุ่มไลน์แล้วประเมินผล 3) ผลการประเมินรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนที่พัฒนาขึ้นพบว่า ทั้ง 4 กิจกรรมเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้และมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การแนะแนวเชิงรุก, สถานศึกษาเอกชน, มัธยมศึกษา

Abstract

The objectives of this research article were to: 1) study of current conditions. 2) develop a model. 3) evaluate model the proactive guidance service model. Research and development methods we are used by the following research research methods: studying concepts, Theories and Questionnaires on the current condition of the samples. Including offices of the private education commission in the school The research population is schools in the Eastern Economic Corridor Chonburi Province. Specific sample group used a total of 47 Schools; divided by 3 small schools, 2 medium schools, 2 large schools as required total 7 Schools. And specific interviews for proactive guidance of 5 School. Research tool's questionnaire. Have 5 experts to do a questionnaire and check it accuracy. They are doing a questionnaire and checked for accuracy. Research tool's a structured interview for purposive sampling interviews with experts. The result of research shown that and group chat by analyzing the content and checking for validity and confidence at the .05 The research results were found that 1) was study the current state proactive guidance service management model for private school province 5 services is Inventory Service, Information Service, Counseling Service, Placement Service, Follow-up Service. Phase 2 to develop a model consisting of 3 activities consists of preparing a proactive guidance manual consulting practice guidance of a guidance teacher follow-up and reflection to teachers and students. Phase 3 Evaluation of the developed proactive guidance service model. It was found that all 4 activities were beneficial to the implementation and that the suitability and feasibility were at the highest level.

Keywords: Proactive Guidance, Private School, Secondary School

บทนำ

การศึกษาเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้เรียนไปในทิศทางที่ประเทศชาติกำหนด โดยมีสถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียน ใช้กิจกรรมต่าง ๆ มีกิจกรรมหนึ่งคือกิจกรรมแนะแนวที่เป็นกิจกรรมที่สำคัญที่ทุกสถานศึกษาต้องมีบริการนี้ งานบริการแนะแนวเป็นกระบวนการในการช่วยเหลือบุคคลให้มีความสามารถ ได้รู้จัก เข้าใจ รักและเห็นคุณค่าในตัวเอง สามารถวางแผนการศึกษา สร้างอาชีพ และปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข วัยรุ่นเป็นวัยที่มีพัฒนาการเติบโตอย่างรวดเร็วทั้งในด้านการ

เรียน การคิด การยอมรับสิ่งรอบข้างซึ่งเป็นองค์ประกอบให้ประสบความสำเร็จได้รวดเร็วมากขึ้น ในยุคดิจิทัลปัจจุบันนักเรียนมีการเลือกใช้ชีวิตเป็นอิสระมากขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรตระหนักและให้ความสำคัญกับการแนะแนวกับนักเรียนอย่างจริงจังและรวดเร็วเพื่อให้เขาได้รับการแนะแนวหรือช่วยเหลือได้ข้อมูลทันที การแนะแนวที่มีประสิทธิภาพจะช่วยส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาพฤติกรรมในเชิงลบ ตลอดจนสามารถช่วยให้นักเรียนนั้นประสบความสำเร็จในการเรียนและการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) คณะรัฐมนตรีก็เห็นชอบให้กระทรวงแรงงานฯ ร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดให้การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาดำเนินการให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 – 6 ได้รับการแนะแนวการศึกษาและอาชีพก่อนสำเร็จการศึกษา

ด้วยนโยบายให้ใช้การแนะแนวในสถานศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเยาวชน เพื่อให้มีสมรรถนะสำคัญด้วยการมีทักษะเพื่อการทำงานในโลกของงานในโลกทศวรรษที่ 21 คือเรียนแล้วมีงานทำดังกล่าว สถานศึกษามัธยมศึกษาหลายแห่งส่วนใหญ่มีปัญหาในการปฏิบัติ จึงได้มีการแต่งตั้งครูที่มีวุฒิการศึกษาอื่น ๆ ให้ปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว เพราะขาดครูแนะแนว จึงส่งผลให้งานแนะแนวในสถานศึกษาไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว และใช้หลักการแนะแนวที่มีบริการ 5 ด้านในสถานศึกษา คือ 1) งานบริการศึกษารวบรวมข้อมูล 2) งานบริการสนเทศ 3) งานบริการให้คำปรึกษา 4) งานบริการจัดวางตัวบุคคล 5) งานบริการติดตามผล และยังต้องได้รับการพัฒนาและตอบสนองผู้เรียนด้วยความรวดเร็วเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาหรือแนะนำได้อย่างทันท่วงที

การบริการด้วยความรวดเร็วสอดคล้องกับสังคมในยุคไทยแลนด์ 4.0 หรือการบริการแนะแนวเชิงรุกจะเกิดขึ้นได้ เมื่อสถานศึกษาเห็นความสำคัญของการบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษา เนื่องจากสภาพปัจจุบันของนักเรียนในโรงเรียนที่อยู่ในเขตพัฒนาอุตสาหกรรมภาคจะวันออก จังหวัดชลบุรี มีสภาพสังคมและการเติบโตของเศรษฐกิจในพื้นที่ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและเป็นยุคที่นวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการสื่อสารที่ต้องการความรวดเร็ว การพัฒนาศักยภาพของนักเรียนที่ตอบสนองกับการพัฒนาในเขตอุตสาหกรรมจึงส่งผลให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน เหตุนี้ในปัจจุบันสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาจึงเป็นรากฐานในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถและพร้อมที่จะออกสู่ตลาดแรงงานหรือเป็นทางเลือกให้กับผู้เรียนได้ ซึ่งสถานศึกษาจะต้องพิจารณาการบริการแนะแนวเชิงรุก

การบริการแนะแนวเชิงรุกจึงเป็นส่วนสำคัญของรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาให้ผู้เรียนได้มีทางเลือกในการขอรับการให้คำปรึกษา คำแนะนำ การแนะแนว เพราะสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นพื้นฐานที่ผู้เรียนให้ความเชื่อถือและเต็มใจรับบริการ โดยผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะมุ่งวิจัยกับผู้บริหารการศึกษา ครูแนะแนว ที่มีสถานศึกษาที่อยู่ในเขตอุตสาหกรรมพิเศษภาคตะวันออก

จังหวัดชลบุรี ที่ถือเป็นสถานศึกษาที่สำคัญต่อนักเรียน ด้วยความคาดหวังว่านักเรียนจะได้รับการบริการแนะแนวเชิงรุก และได้รับการปรึกษาที่รวดเร็วช่วยตัดสินใจในการเรียนได้มากยิ่งขึ้น และทันเวลา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษารูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศไทย อันจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนครูแนะแนว ในการปฏิบัติการ ด้านการแนะแนวในสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาและเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษาโดยรวมของประเทศได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดบริการแนะแนวสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษา
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษา
3. เพื่อประเมินรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาที่พัฒนาขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) โดยใช้วิธีการวิจัยวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาสภาพทั่วไปและขยายผลวิธีการวิจัยเชิงปริมาณแบ่งวิธีดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ใช้แนวทางวิธีการเชิงคุณภาพในการศึกษาสภาพปัจจุบันการจัดบริการแนะแนวสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อนำมาสร้างรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระยะที่ 2 ใช้แนวทางวิธีการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อพัฒนาและประเมินรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษา แสดงรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การออกแบบการวิจัยด้วยวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Design) โดยใช้วิธีการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการศึกษาภาคสนามโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในระยะที่ 1 คือ ผู้บริหารสถานศึกษาจาก 47 โรงเรียน จากคุณสมบัติเป็นผู้บริหารการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ที่ทำหน้าที่การแนะแนว ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการแนะแนว มากกว่า 15 ปี (ทะเบียนโรงเรียนเอกชนในระบบ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชลบุรี (10 มิ.ย. 62) เก็บข้อมูลโดยการทำแบบสอบถามและนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ โดยแบ่งออกเป็นโรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 2 โรงเรียน/2 คน โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 2 โรงเรียน/2 คน โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 3 โรงเรียน/3 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 5 คน ตามจำนวนที่ต้องการใช้ขนาดตัวอย่างตามตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ เครซีและมอร์แกน (Krejcie, R. V. & Morgan, D. W., 1970) ที่ขนาดความคลาดเคลื่อน 0.5

การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ร่างแบบสอบถามการวิจัย ซึ่งมีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิกการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันในรูปแบบการจัดบริการแนะแนวสำหรับสถานศึกษาเอกชน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จังหวัดชลบุรี รวม 5 ด้าน 1) ด้านบริการ รวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล 2) ด้านบริการสนเทศ 3) ด้านบริการให้คำปรึกษา 4) ด้านบริการ จัดวางตัวบุคคล 5) ด้านบริการติดตามผล เพื่อให้บริการงานแนะแนวเพื่อนำไปสู่การร่าง รูปแบบ นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารสถานศึกษาพิจารณา ตรวจสอบและนำไปสู่การรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ 1) ทำหนังสือขออนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ เพื่อเรียนเชิญผู้บริหาร สถานศึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และครูที่เป็นหัวหน้างานหรือผู้ที่ทำงานด้านแนะแนว โรงเรียนเอกชน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จังหวัดชลบุรี ในระบบสำนักงาน ศึกษาธิการจังหวัดชลบุรี เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยใช้วิธีการตอบแบบสอบถาม และ 2) ประสาน นัดหมายผู้บริหารสถานศึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และครูที่เป็นหัวหน้างานหรือผู้ที่ทำงานด้านแนะแนว เพื่อขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ร่วมกับแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริการแนะแนวเชิงรุก สำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชน ระดับมัธยมศึกษา ดำเนินการศึกษาและสร้างรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับ สถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษา โดยใช้ประชุมปฏิบัติการ และทำแบบสอบถามเพื่อพัฒนา และเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารการศึกษา ครูแนะแนว ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ปกครอง (พ่อแม่) นักเรียน โดยใช้วิธีสุ่มเจาะจงเข้าร่วม 15 คน โดยมีหลักเกณฑ์คัดเลือก ผู้เชี่ยวชาญ คือ เป็นผู้ที่บริหารสถานศึกษาหรือมีประสบการณ์ในการให้บริการแนะแนว 15 ปี ขึ้นไป ซึ่งมีการเก็บข้อมูลเป็น 2 รอบ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้แบบบันทึกการสังเกตและการประชุมปฏิบัติการในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

วิเคราะห์ประเด็นการจัดประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับองค์ประกอบการพัฒนา รูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาประกอบด้วย

2 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งงาน และตอนที่ 2 เป็นประเด็นการพูดคุยสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ของการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นการตั้งกลุ่มประชุมออนไลน์ผ่านตัวหนังสือเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นอิสระ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การตั้งกลุ่มไลน์เพื่อแสดงความคิดเห็นการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีการดำเนินการ ดังนี้ 1) สร้างกลุ่มเพื่อตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นอิสระตามองค์ประกอบของการบริการแนะแนว 5 ด้าน ที่ผู้วิจัยที่ต้องการศึกษา เพื่อนำไปร่างรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2) นำความคิดเห็นแบบปลายเปิดที่สร้างขึ้นมาสังเคราะห์และเสนอประเด็น และกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมเนื้อหาและภาษา นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขและจัดทำคู่มือในการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ขั้นตอนที่ 3 เพื่อประเมินรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับที่พัฒนาขึ้น ใช้แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ โดยเก็บข้อมูลจากผู้บริหารการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ครู ผู้ปกครอง นักเรียน จำนวน 5 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคุณภาพรูปแบบ ได้แก่ แบบสอบถามประเมินคุณภาพรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษา โดยประเมินด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบเครื่องมือ

การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ 1) ผู้วิจัยขอหนังสืออนุญาต จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ และ 2) ประสานงานติดต่อผู้เชี่ยวชาญรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในขั้นตอนที่ 1 โดยผู้วิจัยติดต่อด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการพูดคุยกันในกลุ่มไลน์ มาสรุปโดยอาศัยความสัมพันธ์ในมิติต่างๆ ร่วมกับการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการแนะแนวสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษา

ผลการวิจัย

1. การศึกษารูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้ พบว่า สภาพปัจจุบันในการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาทุก ดังตาราง 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างดังรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกในด้านต่าง ๆ

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	แปลค่า	อันดับ
1. ด้านบริการสนเทศ	4.21	81.	มาก	1
2. ด้านการบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล	4.13	78.	มาก	2
3. ด้านการจัดวางตัวบุคคล	4.10	.74	มาก	3
4. ด้านการให้คำปรึกษา	3.91	.71	มาก	4
5. ด้านบริการติดตามผล	3.84	.74	มาก	5

(n = 47)

จากตารางที่ 1 สภาพปัจจุบันในการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ตามงานบริการ 5 ด้านของแนะแนวดังนี้ คือ 1) งานบริการศึกษารวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ย 4.13 อยู่ในระดับมาก 2) งานบริการสนเทศ มีค่าเฉลี่ย 4.21 อยู่ในระดับมาก 3) งานบริการให้คำปรึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.91 อยู่ระดับมาก 4) งานบริการจัดวางตัวบุคคล มีค่าเฉลี่ย 4.10 อยู่ระดับมาก 5) งานบริการติดตามผลมีค่าเฉลี่ย 3.84 โดยภาพรวมด้านที่น้อยที่สุด 2กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากทุกด้าน

2. รูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุก สำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีดังนี้

2.1 จัดทำคู่มือรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 อธิบายความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานบริการแนะแนวเชิงรุกความหมาย หลักการสำคัญ และวัตถุประสงค์การบริการแนะแนวเชิงรุก ตอนที่ 2 ความรู้เบื้องต้นรูปแบบการสนทนากลุ่มไลน์ ความหมายและความสำคัญของการบริการแนะแนวเชิงรุก วิธีการประเมินผล และกรณีตัวอย่างรูปแบบการบริการแนะแนวเชิงรุก

2.2 การประชุมกลุ่มออนไลน์ในการประชุมกลุ่ม กรณีเป็นเรื่องทั่วไปจะพูดคุยในกลุ่ม กรณีมีการขอคำปรึกษาเฉพาะเรื่องจะแยกคุยเดี่ยวเพื่อให้สามารถให้การแนะแนวได้ทันที ซึ่งในการประชุมนี้จะเป็นกลุ่มให้สามารถสื่อสารกันได้สองทางโต้ตอบและให้ความคิดเห็นกันได้ตลอดเวลา

2.3 จัดประชุมกลุ่มครูแนะแนวผ่านออนไลน์ ในการจัดประชุมครูแนะแนว ผู้วิจัยได้จัดตั้งกลุ่ม

เพื่อใช้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และนัดคุยกันเป็นวาระเพื่อร่วมกันศึกษา แบ่งปัน ข้อมูลและแนวทางแก้ไขของการแนะแนวเชิงรุกแต่ละด้านในสภาวะแวดล้อมที่ต่างกัน

2.4 ประเมินผลติดตามและสะท้อนผลสู่ผู้บริหารการศึกษา ในขั้นตอนนี้ครูแนะแนวจะมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและเขียนรายงานปัญหาและอุปสรรค รวมถึงกรณีต่าง ๆ ที่นักเรียนได้เข้ามาขอคำปรึกษาและรายงานต่อผู้บริหารการศึกษาเพื่อแก้ไขอย่างรวดเร็วตาม หลักการรูปแบบการจัดการจัดบริการแนะแนวเชิงรุก

ผลของข้อมูลจากการประชุมปฏิบัติการ ได้ดำเนินการดังนี้

1. ได้จัดประชุม โดยให้ผู้เข้าร่วมการประชุมปฏิบัติการลงทะเบียน โดยได้แจก แบบสอบถามให้ผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 15 คนและพบว่าผู้เข้าร่วมในการประชุมมีเพศหญิง จำนวน 12 คน และเพศชายจำนวน 3 คน ซึ่งมีอายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 3 คน อายุ 31 - 40 ปี จำนวน 7 คน อายุ 41 - 50 ปี จำนวน 3 คน อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน การศึกษา ส่วนใหญ่ จบปริญญาตรี จำนวน 9 คน และจบปริญญาโท จำนวน 3 คน และปริญญาเอก จำนวน 3 คน ซึ่งได้จัดตั้งกลุ่มไลน์เพื่อประชุมออนไลน์ผ่านตัวหนังสือ และแสดงความคิดเห็น ร่วมกันโดยมีรูปแบบงานบริการแนะแนวประกอบด้วย 5 ด้านเป็นงานหลักในการพูดคุย ดังนี้ 1) บริการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) บริการสนเทศ 3) บริการให้คำปรึกษา (Counseling Service) เป็นหัวใจการแนะแนว ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 4) บริการจัด วางตัวบุคคล (Placement Service) 5) บริการติดตามผล (Follow - up Service) เป็นพื้นฐานพัฒนารูปแบบการจัดการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นและเป็นการจัดทำคู่มือการแนะแนวเชิงรุกมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ สำหรับครูแนะแนว และมีข้อมูลย้อนกลับคือ มีการบริการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคลอยู่ สม่าเสมอ และในการให้คำปรึกษานั้นมีความโดดเด่นและชัดเจนเพราะนักเรียน ผู้ปกครอง (พ่อแม่) กล้าถาม - ตอบ พูดคุยและต้องการคำตอบในทันทีและรวดเร็ว แต่ในเรื่องที่สำคัญจะ ดำเนินการแยกกลุ่มพูดคุยเพื่อให้คำปรึกษาเฉพาะเรื่องในทันที

2. ผลของข้อมูลการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 1 ได้เพิ่มรายละเอียด ในระบบการบริหารงานแนะแนวเชิงรุกในข้อมูลย้อนกลับคือ 1) มีการให้คำปรึกษาในด้าน อาชีพและการเรียนต่อ เปรียบเทียบก่อนดำเนินงาน ระหว่างดำเนินงานและหลังดำเนินงาน หากนักเรียนได้รับการแนะแนวที่รวดเร็วและทันทีก็จะช่วยให้นักเรียนสามารถตัดสินใจเพื่อวางแผนการเรียนได้ 2) มีการจัดการแนะแนวการศึกษาเพื่อการมีงานทำในรูปแบบการตัดกิจกรรม ย่อย หรือส่งผ่านข้อมูลในการแนะนำอาชีพ แผนการเรียนทางออนไลน์ก็จะสามารถช่วยให้นักเรียนได้ศึกษาข้อมูลได้และเตรียมความพร้อมล่วงหน้าในการเรียนต่อได้ หรือรูปแบบการฝึก อาชีพ (ปัทมา คุณสืบพงษ์พันธ์, 2562)

3. ผลของข้อมูลการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 2 เพิ่มรายละเอียดในระบบการประชุมออนไลน์ว่ามีบทบาทสำคัญมากในปัจจุบันและตอบสนองได้อย่างรวดเร็วและเป็นการทำงานเชิงรุกเหมาะกับยุคสมัย ซึ่งในด้านการศึกษาแหล่งเรียนรู้ การพบปะผู้ประกอบการอาชีพ การถ่ายทอดประสบการณ์จากผู้ประกอบการอาชีพอย่างหลากหลาย ก็จะสามารถช่วยครูแนะแนว (สายหยุด จำปาทอง, 2562)

4. ผลของข้อมูลการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านที่ 3 เพิ่มรายละเอียดในระบบการแนะแนวด้านการจัดกิจกรรมด้านอาชีพ ซึ่งได้จัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ และมีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษารายวิชาความถนัดทางสาขาวิชา เนื่องจากผู้ปกครองให้ความสนใจและต้องการข้อมูลที่รวดเร็ว (สตีเวน ชนะ กิติเกียรติศักดิ์, 2562)

3. การประเมินรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษา ที่พัฒนาขึ้น พบว่าการประเมินรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุก มีแนะนำการใช้คู่มือรูปแบบรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษา ทุกประเด็นการประเมินมีระดับความคิดเห็นอยู่ในค่าเฉลี่ยที่สูง 1) ประเด็นเนื้อหาสาระในคู่มือครบถ้วน มีความถูกต้อง ชัดเจน น่าเชื่อถือ มีค่าเฉลี่ย 4.8 2) คำแนะนำในคู่มือชัดเจน เข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ย 5 3) กิจกรรมในคู่มือเข้าใจง่ายและปฏิบัติง่าย มีค่าเฉลี่ย 5 4) ขนาดรูปเล่มเหมาะสมใช้งานง่าย สะดวกพกพา มีค่าเฉลี่ย 4.8 5) คุณค่าประโยชน์ของคู่มือมีค่าเฉลี่ย 5 และ 6) การอ้างอิงตามหลักวิธีการมีค่าเฉลี่ย 5 ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 2 ผลประเมินรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกและระดับความคิดเห็น

(n = 6)

ประเด็นการประเมิน	ระดับความคิดเห็น	
	\bar{X}	S.D.
1. เนื้อหาสาระในคู่มือครบถ้วน มีความถูกต้องชัดเจน น่าเชื่อถือ	4.8	0.2
2. คำแนะนำในคู่มือชัดเจน เข้าใจง่าย	5	0.0
3. กิจกรรมในคู่มือเข้าใจง่ายและปฏิบัติง่าย	5	0.0
4. ขนาดรูปเล่มเหมาะสมใช้งานง่าย สะดวกพกพา	4.8	0.2
5. คุณค่าประโยชน์ของคู่มือ	5	0.0
6. การอ้างอิงถูกต้องตามหลักวิธีการ	5	0.0

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุก มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ มีประโยชน์ในการนำไปใช้อาศัยในเกณฑ์มากที่สุดทุกข้อ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยในการศึกษารูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษา เอกชนระดับมัธยมศึกษา พบประเด็นที่น่าสนใจและควรนำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาและวิเคราะห์สภาพของรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้รูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาที่สอดคล้องทั้ง 5 งาน ได้แก่ 1) งานด้านบริการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล (Individual Inventory Services) 2) บริการสนเทศ (Information Service) 3) บริการให้คำปรึกษา (Counseling Service) เป็นหัวใจการแนะแนว 4) บริการจัดวางตัวบุคคล (Placement Service) 5) บริการติดตามผล (Follow - up Service) โดยภาพรวมมีการปฏิบัติในระดับมาก แสดงว่าผู้บริหารการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ครูแนะแนว และบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาให้ความสำคัญกับงานแนะแนว โดยมุ่งเน้นบริการด้านสนเทศและการให้คำปรึกษาเพราะส่วนใหญ่มีการเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคลไว้ทุกชั้นเรียน มีการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่องและให้ความสำคัญต่อความสนใจของผู้เรียนและข้อมูลเก็บเป็นระบบ ในการพัฒนารูปแบบจึงมีผลให้สภาพการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัศึกษานั้น ใช้การประชุมเชิงปฏิบัติการพบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ มนตรี อินตา และคณะ ที่กล่าวว่าในช่วงวัยรุ่นเป็นวัยที่มีพัฒนาการเติบโตอย่างรวดเร็ว มีการเลือกใช้ชีวิตเป็นอิสระมากขึ้น (มนตรี อินตา และคณะ, 2561)

รูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกคือรูปแบบการสำรวจและช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถแก้ปัญหาได้ สอดคล้องแนวคิดของ สุทัศน์ เดชบุญชูร ที่ได้รูปแบบการบริหารจัดการงานแนะแนวการศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดปทุมธานี ที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคการพัฒนาคณิตเชิงจิตวิทยา 2) การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทางด้านคุณธรรมจริยธรรม 3) การสำรวจและช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถแก้ไขปัญหาทั้งด้านการเรียน การอาชีพ หรือ ปัญหาด้านส่วนตัวและสังคม 4) การจัดกิจกรรมค่าย/โครงการบูรณาการเพื่อทักษะชีวิตและแรงงานบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต และ 5) นิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล รายงานผล และพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (สุทัศน์ เดชบุญชูร, 2561) สอดคล้องกับแนวคิดของ สมเกียรติ เจษฎากุลทวี ที่กล่าวว่า การพัฒนาของโลกในปัจจุบันมาจากการเปลี่ยนแปลงของโลกาภิวัตน์และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจึงมีน้อยมาก มีเพียงแต่ปฏิบัติตาม 5 บริการแนะแนวในสถานศึกษา คือ 1) งานบริการรวบรวมข้อมูล 2) งานบริการสนเทศ 3) งานบริการให้คำปรึกษา 4) งานบริการจัดวางตัวบุคคล 5) งานบริการติดตามผล ซึ่งทั้ง 5 บริการแนะแนวดำเนินการภายใต้ 3 ขอบข่ายของการจัดกิจกรรมในสถานศึกษาเพื่อปรับปรุงรูปแบบ (สมเกียรติ

เจษฎากุลทวี, 2563) และ สอดคล้องกับแนวคิดการศึกษาการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของกิจกรรมบริการที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตนเอง มีข้อมูลประกอบการตัดสินใจ พร้อมทั้งสามารถเลือกแนวทางการดำเนินชีวิตของตนเองได้อย่างชาญฉลาด (วันัญญา แก้วแก้วปาน, 2563)

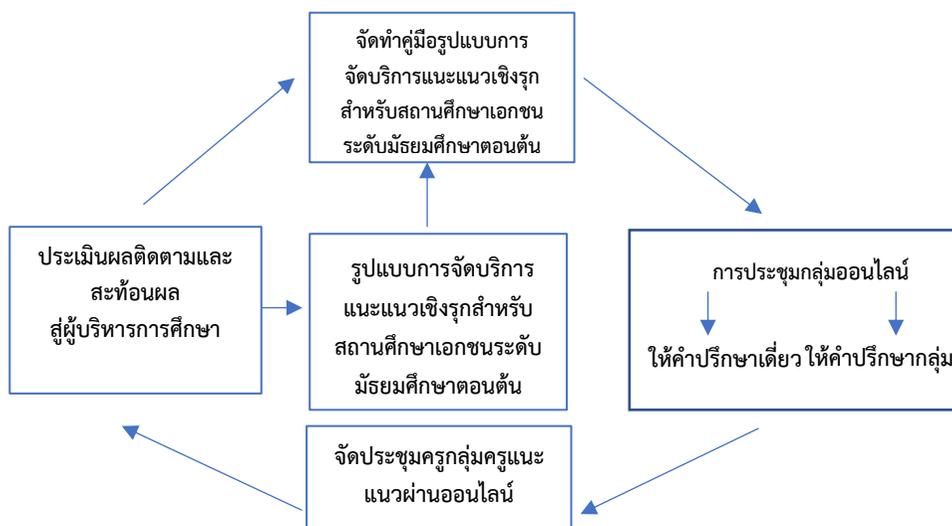
รูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชน ระดับมัธยมศึกษา โดยการใช้การประชุมเชิงปฏิบัติการได้รูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษา มี 3 กิจกรรม 1) จัดทำคู่มือการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษา 2) จัดประชุมครูแนะแนว เพื่อทดลองและพัฒนาคู่มือการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3) ประเมินผลติดตามและสะท้อนผลสู่ผู้บริหารการศึกษา ช่วยให้เกิดการแนะแนวเชิงรุกและรวดเร็วในการสื่อสารมีรูปแบบในการแนะแนวเชิงรุกอย่างเป็นระบบ สามารถวิเคราะห์และมองภาพในองค์รวมสอดคล้องกับพฤติกรรมและการยอมรับสื่อสังคมออนไลน์เพื่อการสื่อสารองค์กรของบุคลากรมหาวิทยาลัยมหิดล (สโรชา เสรีนนท์ชัย, 2560) สามารถสร้างกลุ่มสื่อสารได้เฉพาะกลุ่มเมื่อผู้ใช้ต้องการใช้พื้นที่กับคนคุ้นเคยเฉพาะและสื่อสารกันภายในกลุ่มสร้างประสบการณ์ร่วมกันทำให้สามารถสื่อสารได้ต่อกันภายใต้หัวข้อที่สมาชิกภายในกลุ่มเข้าใจร่วมกัน สอดคล้องกับการพัฒนารูปแบบการบริการสารสนเทศเชิงรุกฉับไวทันใจผู้ใช้บริการ (น้ำลีน เทียมแก้ว และรุ่งเรือง สิทธิจันทร์, 2557) สอดคล้องกับการสร้างบริการเชิงรุกสู่ความเป็นเลิศ การให้บริการอย่างกระตือรือร้นการให้บริการเชิงรุกคือ การมีทักษะด้านบริการด้วยความรวดเร็ว ความชัดเจน และความถูกต้องในการให้บริการ. สอดคล้องกับการบริการเชิงรุกของห้องสมุด การเพิ่มบริการเชิงรุกให้ห้องสมุด บริการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ห้องสมุดต้องปรับเปลี่ยนให้มีแนวคิดในเชิงรุกหรือ Proactive Services โดยการสร้างให้เกิดความต้องการใช้ ต้องการอ่านเกิดขึ้น และต้องการมาใช้บริการ ซึ่งในงานของการบริการแนะแนวก็จะต้องตอบเรื่องความต้องการที่ทันทั่วถึง (Titichaya Noofoon, 2555) ผลประเมินรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกพบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ สอดคล้องกับความหมายของคู่มือที่ใช้ควบคู่กับการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งบอกแนวทางในการปฏิบัติแก่ผู้ใช้สามารถจะทำสิ่งนั้น ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย และสอดคล้องกับการพัฒนาคู่มือการสร้างเครื่องมือการวัดผลประเมินผลกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ (ปัญญา ธีระวิทย์เลิศ, 2558) สอดคล้องกับเลย์มานโนวสกี (Lehmanowsky) ได้ศึกษาความต้องการการบริการแนะแนวและการให้คำปรึกษาของนักเรียน จุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยสร้างความเข้าใจระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนลินคอน เกี่ยวกับความต้องการการบริการแนะแนวและการให้คำปรึกษาจากโรงเรียนของนักเรียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน ครู

ผู้ปกครอง นักเรียนโรงเรียนลินคอน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนต้องการบริการงานแนะแนว และการให้คำปรึกษาจากโรงเรียนในเรื่องต่าง ๆ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ 1) โครงการพัฒนาวิชาชีพ 2) วิธีตัดสินใจเลือกวิทยาลัยเพื่อการศึกษาต่อ 3) การเตรียมตัวเข้าไปทำงาน 4) การสมัครงาน 5) การฝึกงาน 6) แนวทางการศึกษาต่อระดับสูง 7) แนวทางแห่งความสำเร็จ 8) วิธีทำให้ผู้อื่นเข้าใจและยอมรับ และ 9) วิธีการเข้าใจและการยอมรับตนเอง การแนะแนว การศึกษาและการให้คำปรึกษาเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษา ผู้เรียน ผู้ปกครอง ในการพัฒนาตนเองและค้นหาความถนัดทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และจิตใจ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้บริหารช่วยเหลือนักเรียนได้ในด้านต่าง ๆ ตลอดจนดำเนินการด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน โดยนำข้อมูลมาพัฒนาให้เกิดรูปแบบจากการติดตามผลเพื่อมาช่วยในการพัฒนารูปแบบจัดการ การบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนได้เป็นอย่างดีสอดคล้องกับการบริการ ลูกค้าสัมพันธ์เชิงรุก (Lehmanowsky, M. B., 1991); (Jarmo R. Lehtinen, 2550)

องค์ความรู้ใหม่

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม สัมภาษณ์เชิงลึก รวมทั้งหาความเหมาะสมและเป็นไปได้จากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด โดยผ่านบริการงานแนะแนว พื้นฐาน 5 ด้าน ด้านการบริการรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล ด้านบริการสนเทศ ด้านการให้ คำปรึกษา ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล ด้านบริการติดตามผลแล้วนำมากำหนดรูปแบบการ จัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษารูปแบบการจัดบริการ แนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษา ได้องค์ความรู้ใหม่ ดังแผนภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

สรุป/ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษาวิจัยรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้ใช้วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร การศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา 1) ศึกษาสภาพรูปแบบการจัดบริการแนะแนวปัจจุบันของสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2) รูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยม ประกอบด้วย 2.1) การจัดทำคู่มือรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2.2) การประชุมกลุ่มออนไลน์ เพื่อให้คำปรึกษาเดี่ยวและให้คำปรึกษากลุ่ม 2.3) จัดประชุมครูกลุ่มครูแนะแนวผ่านออนไลน์ 3) ผลการประเมินรูปแบบมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ระดับมากทุกข้อ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป จากการศึกษาวิจัยรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ 1) สถานศึกษาควรศึกษาสภาพรูปแบบการจัดบริการแนะแนวปัจจุบันก่อนเพื่อเลือกรูปแบบในการพัฒนาครูแนะแนวผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้มีรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ โดยมุ่งเน้นให้ครูสามารถใช้เครื่องมือ เทคโนโลยี เพื่อเก็บข้อมูลต่อเนื่อง สืบค้นได้อย่างรวดเร็ว ตอบโต้และให้บริการแนะแนวอย่างทันท่วงที 2) ควรมีการสนับสนุนให้ครูหรือผู้เชี่ยวชาญได้รับความรู้ที่ทันสมัยเกี่ยวกับรูปแบบการให้คำปรึกษาในรูปแบบใหม่ๆที่สามารถสื่อสารกับนักเรียนได้และเข้าถึงความอยากรู้อยากเห็นได้ตรงเป้าหมาย รู้ว่านักเรียนต้องการอะไรและเชื่อมั่นในสิ่งใดเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นและดึงความสนใจของนักเรียนได้ เพื่อพัฒนาและกำหนดรูปแบบและบุคคลที่ทำหน้าที่อย่างชัดเจนต่อเนื่องเพื่อให้นักเรียนได้รับความช่วยเหลือ ปรึกษาปรึกษา ได้รับบริการงานแนะแนว ตามเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดไว้ 3) ก่อนจะนำรูปแบบไปประยุกต์ใช้ควรศึกษาคู่มือรูปแบบการจัดบริการแนะแนวเชิงรุกสำหรับสถานศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ให้ผู้บริหารการศึกษา ครู บุคลากรทุกฝ่ายที่มีส่วนได้ส่วนเสียได้ตระหนักและเห็นความสำคัญ เห็นประโยชน์ต่องานแนะแนวเชิงรุก และเพื่อให้ได้ความร่วมมือและนำไปใช้ได้อย่างสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579. เรียกใช้เมื่อ 5 มิถุนายน 2563 จาก <https://www.moe.go.th//> แผนการศึกษาแห่งชาติ-พ-ศ-2560
- น้ำลีน เทียมแก้ว และรุ่งเรือง สิทธิจันทร์. (2557). ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการบริการสารสนเทศเชิงรุกฉบับไวท์เนจผู้ใช้บริการ. PULINET Journal, 1(3), 37-43.
- ปัญญา อีระวิทย์เลิศ. (2558). การพัฒนาคู่มือแนวทางการสร้างเครื่องมือการวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติสำหรับพนักงาน

- มหาวิทยาลัยสายวิชาการ. ใน รายงานการวิจัย. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- มนตรี อินตา และคณะ. (2561). การแนะแนวกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของวัยรุ่น. วารสาร Veridian E-Journal, 11(2), 2513-2530.
- วันัญญา แก้วแก้วปาน. (2563). การศึกษาการจัดบริการแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมเกียรติ เจษฎากุลทวี. (2563). ระบบการบริหารงานแนะแนวมุ่งอนาคตในสถานศึกษา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ, 5(2), 269-288.
- สโรชา เสรีนันทชัย. (2560). พฤติกรรมและการยอมรับสื่อสังคมออนไลน์เพื่อการสื่อสารองค์กรของบุคลากรมหาวิทยาลัยมหิดล. วารสารนิเทศสยามปริทัศน์, 17(23), 137-147.
- สุทัศน์ เดชกฤษกร. (2561). รูปแบบการบริหารจัดการงานแนะแนวการศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับสถานศึกษา. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- Jarmo R. Lehtinen. (2550). การบริการลูกค้าสัมพันธ์เชิงรุก (แปลและเรียบเรียงโดย ธีระศักดิ์ กำบรรณารักษ์). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.
- Lehmanowsky, M. B. (1991). Guidance and counseling services: Perceived student needs. Retrieved June 12, 2020, from <https://www.proquest.com/docview/303927331>
- Titichaya Noofoon. (2555). การบริการเชิงรุกของห้องสมุด. เรียกใช้เมื่อ 25 กันยายน 62 จาก <http://530110279-proactive.blogspot.com/>